

Ændringsforslag under Nr. 58 er ligeledes et Forslag, der er kjendt fra tidligere Forhandlinger. Man nægtede dette Tilskud, som for 2—3 Aar siden blev vedtaget her i Thinget, fordi man ikke ønskede, at Fordelingen skulde ske gennem et bestemt privat Selskab, og saa længe disse Forhold ikke ere blev forandrede, og der ikke er kommen Forsaaelse om, hvorledes Tingene skal ordnes, har man heller ikke fra vor Side fundet Anledning til at forandre den Stilling, man har indtaget. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 59 henviser jeg til Betænkningens Nr. 94. Der findes en Udtalelse saavel med Hensyn til Sorø Akademis Budget, som man selvfølgelig er villig til at lette, hvis der er Nødvendighed derfor, hvad man i Diebliffet ikke kan overse, som ogsaa med Hensyn til selve de Højskoler, hvor det er Udvalgets Flertals Mening, at Tilskudet skal ydes til i samme Omfang og paa samme Maade som tidligere. Jeg gaar derefter over til at omtale Ændringsforslagene under Nr. 61—75; det er en Række Ændringsforslag, vedrørende det kongelige Theater. Jeg skal dog bemærke, at det, der er Hovedsagen med disse Forslag, Hovedsædemeget for Flertallet, er at tilveiebringe et Udtryk for den Opfattelse, Flertallet nærer, at Theatret bør kunne bære sig selv. Hvorvidt det fuldt ud kan naas, skal jeg ikke udtale mig om i dette Dieblif, da jeg formoder, at Sagen vil blive Gjenstand for nærmere Forhandling saavel med Hensyn til de enkelte Poster som med Hensyn til Forholdets Ordning i det Hele. Udvalgets Flertal maa imidlertid antage, at det maa kunne opnaas, at Theatret bærer sig. Dette er sket tidligere, og under alle Omstændigheder bør en saa betydelig Underbalance som den, der har fundet Sted i de sidste Aar, ikke gjentage sig; den maa hidrøre fra en feil Drift af Theatret. De enkelte herhen hørende Ændringsforslag skal jeg ikke komme ind paa, da de ikke have væsentlig anden Betydning end at udtrykke, hvad jeg før udtalte, Fordringen om Balance paa Theatrets Budget. Jeg skal blot med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 64 bemærke, at det ikke kan betragtes som stillet af Udvalgets Flertal, men som stillet af Ministeren, eftersom vi have modtaget en Skrivelse, som ikke har kunnet optages i Betænkningen, og som gaar ud paa, at Ministeren tager det af ham stillede Forslag tilbage. Jeg vil dog oplæse Skrivelsen, da den ikke er bleven trykt, og da den angiver Grunden til, at Ministeren frasalder Forslaget om, at give Fru Keller extraordinær pensionsberettiget Ansættelse.

Skrivelsen lyder saaledes:

„Fra Chefen for det kgl. Theater har Ministeriet modtaget Indberetning om, at Skuespillerinde Fru Keller, hvem man havde vaataent at indstille til kongelig Ansættelse, ikke ønsker at modtage saadan Ansættelse, formentlig paa Grund af, at hun allerede i Theatrets Alderdomsforsørgelsesfond er berettiget til Pension. Ministeriet ser sig herved foranlediget til at anmode det ærede Finantsudvalg om ved 2den Behandling af Forslaget til Finansloov for 1887—88 at stille følgende Ændringsforslag som fremsat efter dette Ministeriums Begjæring.

§ 21. V. C. Det kongelige Theater og Kapel.

Udgift.

1. a. Slutningen af 2det Stykke:

„Paa denne Konto kan der i Aarets Løb gives kongelig Ansættelse til en Skuespillerinde med en pensionsberettiget Lønning af 3,800 Kr.“

udgaar.

Nævnte Udgiftspost nedsættes, og Udgiftspost 1. b. forhøies med 3,800 Kr.“

Derfor tager Ministeren altsaa Forslaget tilbage, og jeg tillader mig, henholdende mig hertil, at anmode om, at det her stillede Ændringsforslag maa betragtes som Ministerens Forslag. Det vil jo komme ud paa Et, da Ministerens Forslag ikke kan komme til Afstemning, men det har den Betydning, at Motiveringen bliver en anden. Ændringsforslagene under Nr. 76 til 82, vedrørende forskjellige Understøttelser til literære Personligheder, danne en Helhed og ere Afslutningen paa en længere Forhandling, der har strakt sig gennem flere Aar, og som jeg nu haaber maa føre til et for alle Parter tilfredsstillende Resultat. Jeg bemærker udtrykkelig, at de udgjøre en Helhed, idet Meningen naturligvis er, at enten Alle de Paagjældende faar eller at Ingen faar Noget. Jeg behøver ikke nærmere at omtale Ændringsforslaget under Nr. 84, vedrørende Fødselsstiftelsen, da det er en gammel Nægtelse, som er gjentaget nu af samme Grund som tidligere, idet man mener, at der ikke er tilstrækkelig Grund for Statskassen til at bære hele Understudet ved Stiftelsen, men at denne Stiftelse har saa stor Betydning for Kjøbenhavns Kommune, at det vilde være naturligt, om denne Kommune paa en eller anden Maade ydede Tilskud dertil. Formen hvorunder, og Maaden hvorpaa dette kunde ske er der ikke nogen Anledning til at gjøre Forslag om nu, eftersom der ikke er Forhandling derom i Diebliffet. — Til Slutning skal jeg bemærke, at der i den Betænkning, som blev afgiven